

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

TIDNING FÖR TRÄDGÅRDSODLARE.

N° II.

November 1869.

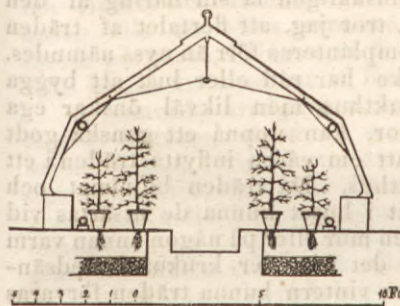
8:de årg.

Af denna tidning, som uteslutande sysselsätter sig med till trädgårdsodlingen hörande ämnen, utkommer ett nummer i hvarje månad. — Prenumerationspriset är för helt år, såväl å postkontoren och i bokhandeln, som hos redaktionen, *Två riksdaler riksmynt.* — Bref adresseras till *Redaktionen af Tidning för trädgårdsodlare, Stockholm & Experimentalfältet.*

Odling af fruktträd i krukor under glas.

(Utdrag ur en artikel af gartner Eltzholtz i Dansk Havetidende.)

Sommaren 1865 blef i Glorups trädgård byggd ett frukthus med glas åt båda sidor och med gafflarna åt söder och norr. Hosstående teckning

visar detta hus i genomskärning och deraf synes att glasytorna äro brutna; man vinner derigenom att träden få mera ljus och mindre solvärme, hvilket må anses för mest ändamålsenligt vid denna kultur, än att huset är konstrueradt på vanligt sätt med en glasyta emot söder, ty det är ju nogsamtt känt, att en del fruktträdsarter som skola odlas i ett sådant hus, icke tåla någon egentlig drifning, utan blott en svag påskyndning. Det första vilkoret för ett sådant hus är att det har riklig ventilation, för hvilket här ock dragits försorg, i det att de upprättstående fönsterna i båda gafflarna äro inrättade för att öppnas, hvarjemte skjutventiler äro inrättade i båda sidomurarna och ett halft dussin rutor på hvar sida som kunna öppnas i det eljest fastliggande taket. Man är sålunda i tillfälle att kunna hålla ungefär samma temperatur i huset som i det fria, då så önskas. Huset är derjemte försedt med eldkanal af brända lerrör, hvilka dock nyttjas endast när köld inträder på våren sedan knopparna begynt att svälla. Midt igenom huset löper en nedsänkt gång, hvilken delar det i två rabatter, hvilka bestå af vanlig god trädgårdsjord och på hvilka träden placeras.

Författaren erhöll träden i slutet af april 1865, men som han för tillfället saknade tjenliga krukor, planterade han dem under sommaren på fritt land. Träden bestodo af vackra pyramider af 2, 3 å 4 års ålder. Päronsträden voro förädlade på qvitten; körsbärsträden på Prunus Mahaleb. Sortimentet bestod af diverse sorter päron, plommon, körsbär, persikor, nektariner och aprikoser, men hvarföre äpplen blefvo uteslutna, nämner förf. icke.

Strax efter löffallet om hösten blefvo träden planterade i krukor i en jordblandning be-

stående af 3 delar grästorfjord, 1 del gödseljord, $\frac{1}{2}$ del löfjord, $\frac{1}{2}$ del ogräsjord med tillsats af sand och träkol. Körsbärsträden erhöillo 1 del grästorfjord och $\frac{1}{2}$ del gödseljord mindre. I botten af krukorna, som voro försedda med 5 hål, blef lagdt ett 2 tum tjockt lager af krukskärf och träkol för att befordra vattnets aflopp och detta lager blef täckt med ett tunnt hvarf förruttnadt löf. Huset var nu färdigt och deri inflyttades träden strax i vinterquarter. Efter att hafva fått vatten ett par gånger, fingo de efterhand i det närmaste uttorka. Under loppet af vintern blefvo träden beskurna och huset passades med riklig luftgifning i den mån väderleken tillät.

Om våren, omkring medlet eller slutet af mars, blefvo träden grundvattnade och temperaturen i huset hällen vid + 7–10° C. om dagen, och icke under + 2° om natten. I fråga om träd som i längre tid stått oomplanterade, är det fördelaktigt att, innan vattningen företages, borttaga det öfre jordlagret i krukorna och derpå efter vattningen ersätta detta med 2 delar förmultnad gödsel och 1 del löfjord blandadt med litet sand. En daglig spritning af träden samt öfvervattning af rabatterna och gången företages till dess att blomningen begynner. I slutet af april började körsbärsträdens blomknoppar att utveckla sig och midt i maj stodo alla träden i full blomma. Hvilken intressant och vacker syn är icke ett sådant, litet med blommor rikt fullsatt träd, och hur blomrikt det kan vara, kan jag som bevis anföra, att jag ett senare år på ett 3 fot högt päronträd räknade ända till 250 blommor. Under blomningen upphör all spritning och på klara dagar gifves så mycken luft som möjligt, till och med emot vindsidan öppnas alla fönster och ventiler, på det att luften i huset må komma i rörelse, hvilket befordrar befruktningen. Träden må egnas nödig tillsyn, isynnerhet med att afknipa spetsarne å de unga skotten.

Efter slutad blomning nedgrävas krukorna i rabatterna inemot till sanden för att hindra en för hastig uttorkning. Nu kan man, i fall träden icke visa en tillräckligt frodig växtlighet, då och då gifva dem en flytande gödsling. Spritning af träden företages åter ett par gånger om dagen, hvilket isynnerhet för körsbärs- och plommonträd motverka uppträdande af de svarta bladlös-

sen; skulle emellertid sådana visa sig, måste de angripna exemplaren utflyttas ur huset och rengöras.

På det att frukterna må uppnå den största möjliga fullkomlighet, är det nödvändigt att gallra dem, då träden sätta ett för stort antal. Gallringen bör icke företagas på en gång. Det visar sig snart att en del frukter utveckla sig starkare än de öfriga och det är dessa som skola bibehållas under det de som utveckla sig svagare borttagas efter hand, men man bör äfven tillse att frukterna sitta jemnt fördelade på trädet. Det största antal frukter ett päronträd (*Beurre de Caen*) har burit är 26 stycken, det vanliga antalet har varit 10—20 stycken. Det största antal persikor, jag har haft på ett träd, är 32 stycken. Af Jeffersonplommon har ett träd burit 73 frukter. Då frukterna vunnit fasthet, hålles temperaturen något högre för att påskynda deras utveckling. Att uppgifva bestämda gradtal för temperaturen under denna årstid är omöjligt, då denna är beroende af temperaturen ute och den stiger och faller naturligtvis i förhållande till väderleken i det fria. Hufvudsaken är att det icke hålles för varmt i huset, hvilket gör träden oskickliga att bibehålla deras fruktbarhet för kommande år; man bör ständigt söka få träden att utveckla stadiga skott med korta mellanleder.

Efter varma dagar gifves mera luft under natten än efter mulna. Spritning af träden och vattning då och då med flytande gödsel fortsättes

intilldess att tiden för frukternas mognad begynner närma sig, men inemot mognaden vattnas träden sparsammare, hvilket förhöjer frukternas välsmak. Vid mognadstiden luftas rikligt. Efteråt då tiden för löffallet är inne upptagas träden ur sina fördjupningar, såframt det icke verkställts efterhand som frukterna begynte att mogna; de genom hålen i krukornas botten utväxta rötterna afskäras, hålen uppremsas och man jemnar rabatterna, på hvilka träden ställas ofvanpå och hållas nu torra för att njuta fullständig vinterhvila.

Omplantering af träden torde icke gerna behöfva företagas förr än efter 4 års förlopp, men får dock naturligtvis företagas förr när de genom sin växt gifva tillkänna att de tarfva mera näring; men då de hufvudsakligen få sin näring af den flytande gödseln, tror jag, att flertalet af träden icke behöfva att omplanteras förr än nyss nämndes.

Den som icke har råd eller lust att bygga ett skärskildt frukthus, men likväl önskar ega frukträd i krukor, kan uppnå ett ganska godt resultat genom att om våren inflytta träden i ett vanligt svalt växthus. Då träden blommat och det blir för varmt i huset kunna de utsättas vid södra sidan om en mur eller på någon annan varm skyddad plats i det fria, der krukorna nedsänkas i jorden. Om vintern kunna träden förvaras i ett oeldadt rum eller annan sval plats. Att förvara dem i kallare anser jag icke fördelaktigt, då de der sannolikt komma att skjuta förr än man önskar.

Några iakttagelser rörande trädgårdsodling, gjorda i Köpenhamn.

(Slut fr. nr 10.)

Af blomsterväxter o. d. i krukor förefunnos många utmärkta saker. Mest i ögonen fallande voro en samling utmärkta törnrosor och pelargonier från handelsgartner Kock och en samling fucksier från handelsgartner Hansen. Att närmare redogöra för denna rika afdelning tillåter utrymmet ej och skulle icke heller tjena mycket till, enär ett blott uppräknande är föga egnadt att ingifva ett begrepp om beskaffenheten af den sak som är i fråga.

Utställningen af träd, buskar o. d. var mycket rik, men som de aldraflesta blifvit utställda i afskurna qvistar, hvilka helt enkelt voro utlagda på marken i fria luften, så sammantorkade snart bladen på dessa, så att de presenterade sig föga fördelaktigt. Den rikaste samlingen af denna afdelning och med de korrektaste namnen var den från Landbohöiskolans storartade arboretum, men derjemte funnos rika samlingar från Olsens enkas handelsträdgård, handelsgartner Löwe, handelsgartner J. P. Olsen och handelsgartner Wendt m. fl. Af ständigt gröna träd och buskar funnos äfven vackra samlingar från samma personer. Dyliga växter hafva, liksom nästan öfverallt i utlandet, kommit rätt mycket på modet i Köpenhamn.

Utställningen i dess helhet var som sagdt storartad och gjorde de danska trädgårdsodlarna mycken heder.

Bland trädgårdar som besöktes förtjena nämnas *Olsens enkas handelsträdgård*, hvilken förestås af herr gartner Nielsen. Denna handelsträdgård syntes oss som den mest storartade i Köpenhamn och omfattade många tunnlands areal, innefattande hufvudsakligen trädskolor. Såsom prof på i hvilken skala trädskoleskötsel här bedrefs må nämnas att af hagtorsplantor hade utskolats ett antal af 600,000 stycken. Här funnos rika samlingar af träd- och buskväxter, hvaribland såsom mera sällsynta och vackra må nämnas: *Aesculus Hippocastanum* fol. argent. varieg., *Aesc. laciniata*, *Carpinus Betulus* fol. luteo var., *Prunus Mahaleb* fol. var., *Crataegus Smithii*, *Cytisus alpinus grandiflorus*, *Ptelea trifoliata* fol. aur. var., *Robinia Pseudacacia* fol. var., m. fl. Såsom något mera ovanligt må nämnas att af *Acer Pseudoplatanus* fol. varieg. hade ett betydligt parti äkta plantor, det vill här säga brokbladiga, uppdragits af frö, hvaraf de flesta voro lika vackra som den vanliga sorten hvilken fortplantas genom förädling.

V. Löwe's handelsträdgård var äfven ganska

storartad. Här funnos vackra samlingar af barrträd samt träd och buskar med brokiga blad. Såsom mera sällsynt må deribland nämnas *Sambucus racemosa* fol. arg. varieg. och *Cornus mascula* fol. var., de öfriga voro af mera allmänt förekommande sorter.

Kock's handelsträdgård hade icke så synnerligen stort omfång, men allt vittnade här om en utmärkt god kultur. Bättre kultiverade pelargonier, törnrosor och vin i krukor än hvad man såg här, kan man icke gerna få se; också hade hvad herr Kock af dessa växter exponerat på utställningen blifvit erkändt såsom det bästa, hvilket i ett land med så högt drifven odling af dylikt som Danmarks vill säga mycket. Krukrosorna och isynnerhet therosorna okulerar herr Kock på låga stammar af *Rosa Boursaultii*, emedan på dylika stammar förädlade rosor blomma rikare och fullkomligare än rotäkta. Han ansåg alla de olika sorterna af *R. Boursaultii* såsom *purpurea*, *Crimson* m. fl. vara lika goda och vida bättre än stammar af *Rosa Manettii*.

I botaniska trädgården fanns mycket af botaniskt intresse, såsom en samling arktiska pilarter m. m. d. Såsom ett exempel på de betydligt olika klimatiska förhållandena i Köpenhamn och Stockholm förtjenar nämnas att här funnos temligen stora träd af *Diospyrus Lotus* och *virginiana*, hvilka vid försök alls icke velat överleva vintrarne i stockholmstrakten.

Trädgårdsanläggningarna vid Landbohöskolan besågos med synnerligt intresse och kunna dessa anläggningar tjena såsom mönster för huru en dylik trädgård bör anordnas. Derstädes förefinnes ett synnerligen rikt arboretum och

hvilket meningen lærer vara att ytterligare tillöka, för att få det så fullständigt som möjligt. Här funnos rika samlingar af *Acer*, *Berberis*, *Caragana* *Cotonearter*, *Crataegus*, *Cytisus* (hvaribland *C. Lab. Adami* särskildt förtjenar nämnas), *Fraxinus* (hvaraf *Fraxinus excelsior* fol. *argenteus*, en föga bekant, utmärkt vacker hvitbladig varietet, särskildt förtjenar nämnas), *Lonicera*, *Populus*, *Pyrus*, *Quercus*, *Ribes*, *Rosa*, *Rubus*, *Salix*, *Sorbus*, *Spiræa*, *Ulmus* m. m. Åtskilligt som icke alls eller blott med möda kan bibehållas vid lif i stockholmstrakten syntes här uthärda temligen väl såsom åtskilliga arter af släktet *Celtis*, diverse ständigt gröna arter af släktet *Cotoneaster*, *Forsythia*, *viridissima*, åtskilliga *Vitis*-arter m. fl.

Den ekonomiska afdelningen eller den egentliga profkartan innehöll en intressant samling af diverse köks- och andra ekonomiväxter m. m. och befanns vara i ett utmärkt godt skick. En annan afdelning innehöll en rik samling fruktträd, omfattande enligt uppgift 500 fruktsorter, och eger denna samling särskildt intresse därför att alla sorterna äro samlade i Danmark och Sverige. Flertalet af dessa träd voro ännu små och de stodo något tätt planterade, men af hvarje sort hade planterats 2 träd och lærer meningen vara dels att framdeles borttaga hvartannat, dels att, i den mån träden burit så att deras frukter bli kända, bortkasta de sorter som anses icke förtjena bibehållas, samt att utplantera en del af de öfriga på annat ställe.

Danmark är således på god väg med, hvad som ännu saknas hos oss, nämligen en pomologisk trädgård.

Ett ord om den botaniska undervisningen i Sverige.

Hvad månde orsaken vara dertill, att ungdomen i våra skolor nu för tiden ej behöfver inhemta eller ens får sig meddelad någon kunskap i våra odlade växters flora? Hvarför skall det vara en så själfgifven sak, att, då skolstadgan föreskrifver ett visst antal växter, dem hvarje yngling, som vid statens elementarskolor åtnjuter undervisning, måste samla och undersöka samt för läraren uppvisa, för att i sina kunskapsprof godkännas, dessa växter ovilkorligen böra vara vilda? Hvarför skola, m. a. o., våra viktigaste kulturväxter, som i det praktiska lifvet hafva en så oerhördt stor betydelse, och som på vårt släktes utveckling och hyfsning öfvat ett oberäkneligt inflytande, från den allmänna skolundervisningen vara snart sagdt aldeles förvisade?

I zoologien fordras, som bekant, af den studerande kännedom icke endast om de blott i vildt tillstånd lefvande djuren, utan äfven, och i lika hög grad, om de af människan domesticerade eller de tama. Med skäl kan det då väcka förvåning, att förhållandet inom växtverlden skall vara ett helt annat. Utan tvifvel äro de ej få,

hvilka vid sin afgang från läroverket till akademien haft vackra vitsord i botanik, och hvilka jemväl haft mycket väl reda på de sällsyntaste och i de mest aflägsna orter i landet växande vilda örter och blommor, men som detta oakadt icke ens (om ej genom själfstudium) känt *vågens* vetenskapliga namn, mycket mindre då hans botaniska kännetecken och egenskaper. Och detta endast därför, att denna oskattbara växt ej hos oss förekommer vild i naturen! — I Hartmans allmänt begagnade flora lemnas t. ex. ej någon upplysning om andra kulturväxter än sådana, som i vårt land råkat blifva *förvildade*. Vi vilja ej lägga honom detta till last, då han haft en annan afsigt med sitt arbete, men vi kunna ej heller afhålla oss från att påpeka, det ett missförhållande i detta fall ovedersägligen eger rum.

Då det numera åt blifvande folkskollärare meddelas undervisning äfven i trädgårdskonst, vore det ej också då i sin ordning, att åt den vid elementarläroverken studerande ungdomen beredes tillfälle att inhämta åtminstone det allmänaste om åkerfältets och trädgårdens, ja, hvarför

icke äfven om drifhusets märkligaste alster? För visso skulle detta skänka den kunskapssökande och lärgirige både nytta och nöje, och ej ofördelaktigt inverka på hans förståndsutveckling och bildning i allmänhet. Och särskildt skulle det för dem, som sedan vid akademien komma att egna sig åt andra studier än speciellt växtläran, blifva högst uppfriskande och tillika gagneligt att något så när känna till de dem närmast omgifvande föremålen ur Floras rike.

Ingen vill väl på fullt allvar påstå, att den omständigheten, att en mängd växter, isynnerhet de till lifvets försköning mäktigt bidragande prydnadsväxterna, vid uppdrifven odling antaga yppigare former, få fyllda blommor, o. s. v., kan

vara ett tillräckligt talande skäl därför, att all insigt i denna kunskapsgren skall förhållas ungdomen. Ty det ligger i sakens natur, att man börjar undervisningen med de vilda växterna såsom varande de enklaste och lättaste att undersöka. En svårighet ligger visserligen deruti, att vi ännu sakna en tjenlig hjälpreda i de hos oss allmännast odlade växternas flora. Dock är det att förmoda, det äfven denna brist lätt blefve afhjelpat, då Linnés hemland ännu i dag är så rikt på framstående idkare af hans sköna vetenskap, blott att vederbörande behjertade detta behof och stadgade någon föreskrift härutinnan.

(Upsala-Posten.)

Blomstervän.

Lokala förhållandens inflytande på trädgårdsväxters fortkomst.

Med lokala förhållanden menas platsers olika beskaffenhet att vara fuktiga eller torra, soliga eller beskuggade, instängda eller utsatta för luftcirkulation. Dela vi trädgårdsväxterna i två grupper, de som odlas för nyttans och de för prydnadens skull, har erfarenheten visat, att de förra äro mera begränsade inom vissa lokalförhållanden än de senare. Sålunda gifves det t. ex. parkträd och buskar, som kunna fortkomma på platser, hvilka, i följd af sankt, torrt eller beskuggadt läge, det icke skulle finnas lönande att plantera, hvarken med köksväxter, fruktträd eller bärbuskar.

Graden af fuktighet i jorden har ett ej nog aktgifvet inflytande på växters fortkomst. Visserligen yrkar landbruksläran på jordens torrläggning, och der den blifvit tillräckligt torrlagd för åkerbruksväxters fortkomst, kunna åtminstone de trädgårdsväxter fortkomma, som utbilda sig och gifva skörd inom loppet af en sommar. Men om vi beteckna denna grad af torrläggning såsom maximum af den fuktighet odlade växter fördraga, återstå ännu många grader af fuktighet, innan den gräns af torrhet uppnås, utöfver hvilken ingen, åtminstone nyttig trädgårdsväxt kan fortkomma. Om landbrukaren numera, understödd af vetenskapsmännens forskningar, kan djupare ingå i växtodlingens grunder än trädgårdssodlaren, är denne dock genom mångfalden af de växtalster han, ofta under konstlade förhållanden behandlar, i tillfälle att göra iakttagelser, hvilka undgå den, som endast i massa handterar ett fåtal växter. Hvad som vid främmande växters behandling för trädgårdssodlaren framstår särdeles märkbart, är den envishet, om man så får uttrycka sig, hvarmed växten bibehåller sina fordringar på fuktighet. Största delen en konstlad behandling underkastade växter kunna vänjas vid att fortkomma i helt annan jordmån och temperatur än de hafva i sitt naturliga tillstånd, blott de få sin behöriga fuktighet. Sålunda skall man aldrig kunna vänja en *Camellia* vid att uttorka så mycket som en *Cac-*

tus, eller denna att fördraga den jemna vattning året om, som en *Camellia* fordrar, men båda slagen kunna fördraga både hög och låg temperatur samt nästan hvad slags jordmån som helst, blott den icke innehåller för växter i allmänhet otjenliga beståndsdelar.

Detta förhållande har gifvit oss anledning att aktgifva på huruvida det i så fall förhåller sig med frilandsväxter. För dessa kan visserligen, såsom ofvan nämndes, en generel reglering af fuktighetsförhållandena medelst täckdikning åstadkommas, men för öfrigt få de bero på jordmånens benägenhet att afdunsta eller bibehålla vattnet samt på nederbörden. Då vi funnit att frilandsväxterna likasom krukväxterna hafva sina bestämda fordringar på fuktighet, blir nödvändigt att närmare aktgifva på desamma och ändamålsenligt begagna hvad olika lokalförhållanden erbjuda i torrhet eller fuktighet. Vi kunna nämligen icke finna någon annan förklaring öfver att i en trädgård, der de flesta växter trivas väl, några icke alls vilja lyckas, än den, att de trefna växterna der finna lagom fuktighet, men de andra hafva det endera för torrt eller för vått. Vi skola härpå gifva några exempel.

Bland nyttiga trädgårdsväxter äro söta körsbärsträdet och svarta vinbärsbusken de, som visa största ytterligheterna i fordringar på fuktighet. På så fuktig mark, att den kan anses vara den sankaste för trädgårdsväxter, frodas svarta vinbärsbusken och bär ymnigt frukt, men plantera söta körsbär der, och de skola vantrivas. Låta vi nu båda slagen göra sällskap till allt högre och torrare lägen, skola vi slutligen finna ett, der båda trivas jemte hvarandra. Detta läge kan betecknas såsom det torraste hvarunder svarta vinbäret och det fuktigaste hvarunder söta körsbäret kunna fortkomma. Men låta vi dem vidare sällskapa till allt högre och torrare lägen, skola vi finna, att i mån som torrheten tilltagit, börjar svarta vinbäret att vantrivas och blir till slut helt tynande, medan söta körsbäret ännu har tillräcklig fuktighet för att fortkomma. Väx-

ternas fordringar på olika fuktighet hafva alltså en viss likhet med deras utbredning i klimatiskt hänseende. Man kan finna tvänne växtarter tillsammans, den ena af nordligt, den andra af sydligt ursprung, men då befinna de sig på gränsen af sin utbredning åt hvardera hållet och utföfver denna gräns börjar en af dem att blifva sparsammare, uppträda i förkrympta individer, tills den alldeles försvinner, och att så förhåller sig med fordringar på fuktighet kunna vi se i den vilda naturen, då vi betrakta huru långt de torra platsernas växter kunna nedstiga ifrån, och de sankas huru långt de kunna uppstiga åt höjderna.

Bekant är, att man kan skörda lika god hufvudkål både på lätt mylla och styf lera, för hvilket ingen annan orsak kan utfinnas, än att under båda förhållandena denna växt fått sin behöriga fuktighet. Plantera den på en torr backe eller sank mark, så skall den äfven med bästa beredning af jorden felslä.

För köksväxter fordras i allmänhet ett mera fuktigt än torrt läge. På en alldeles torr grund lönar ej att anlägga en köksträdgård; visserligen trifvas kronärtskockor och turkiska bönor väl på torra lägen, men alla öfriga grönsaker misslyckas. Mylljord, som genom öppna diken kan så pass torrläggas, att grundvattnet sänkes 2 fot under markens yta, är möjlig för odling af de köksväxter, som under en sommars lopp utbilda sig och af öfver vintern kvarstående kan sparris trifvas der, emedan den älskar fuktighet, hvarföre det icke lönar att anlägga sparrisängar på torr mark. Lerjord bör åtminstone kunna torrläggas 3 fot djupt om köksväxtodling skall blifva möjlig. För kronärtskockor, rhabarber och andra öfver vintern kvarstående växter, hvilka icke såsom sparrisen fördraga större bottenfuktighet, får man på så sank mark bereda en viss afdelning, der jordytan blifvit upphöjd genom påfyllning och den styfvare lerjorden förbättrats med lättare jordarter.

Frukträd och bärbuskar fordra en djupare torrläggning, eller att jorden, till minst 4 fots djup, är fri från bottenfuktighet. Ehuru exempel gifvas på att frukträd kunnat fortkomma på platser, som stundom varit öfversvämmade af angränsande vatten, frånråda vi dock sådan plantering på mark, der en sjös stigande eller andra omständigheter kunna vissa tider stoppa afdikningens utlopp.

Under det att vi tillråda att vid företaget af en ny frukträdplantering fullständigt afdika dertill ännadt jordstykke, frånrådes på det högsta att göra sammaledes med en gammal sankt liggande frukträdgård. Äro träden mycket dåliga, blir bäst att borthugga dem, afdika marken och plantera nya träd, men äro de någorlunda vid lif och fruktbarhet, så göres ingenting vidare vid dem, än att borttaga de sämre och de som förorsaka trängsel samt bortröjda gamla bärbuskar

o. d. så att mera sol och luft inkommer. Detta bör likväl ske småningom, ty träd som längre tid varit vanda vid att vara omslutne lida om de plötsligen blottas. Dikningen får inskränkas till några grunda, dagvattnet afledande, öppna diken. Erfarenheten har nämligen visat, att torrläggande af en gammal frukträdplantering medfört minskad fruktsättning och trädens aftynande, hvarpå skulle kunna anföras flere slående exempel, men hvilka utrymmet nekar att anföra, likasom äfven förklaringen öfver orsakerna härtill.

Verkningarne af solens och luftens större eller mindre tillträde kunna i allmänhet betraktas samfaldt, ty merendels der sol fattas, der är också luftens fria cirkulation utestängd, dock kan härifrån gifvas undantag, i det att platser finnas, som hafva full sol åtminstone den blida årstiden, men äro så kringstängda, att luftcirkulationen förhindras. Alla köksväxter fordra ett soligt och öppet läge, derföre lyckas de icke i gamla trädgårdar, der kvarteren omgifvas af stora frukträd, utan bör deras odling då utflyttas på fältet. Äfven frukträd fordra detsamma, dock förenadt med så mycket skydd mot de kallare väderstrecken, att solverkan förökas och trädens och frukternas skadande samt afskakande bläst afhålls. Att luften inverkar på fruktens smak bevisas deraf, att frukter vuxna på kronträd och fristående spalier blifva mera kryddiga än de, som skördas af spalier invid murar och väggar.

Med bärfrukt förhåller det sig helt annorlunda. Om äfven dessa må förträffligt på öppna soliga platser, kunna de äfven temligen väl fortkomma på skuggiga och mera instängda. Denna omständighet gör att man med deras odling kan tillgodogöra sig för andra odlingar mindre tjenliga platser. En sådan gammal med stora träd bevuxen trädgård, som här förut uppgafs vara otjenlig för odling af köksväxter, kan, om den innehåller så stora kvarter, att solen, om också blott delvis, inkommer emellan träden, begagnas för plantering af stickelbär, vinbär, hallon och smultron. Visserligen blir skörden svagare på de buskar eller stånd, som få mesta skuggan, men man har dock någon nytta af den till ingen annan odling användbara marken och det blir förknippadt med den förmån att icke hela skörden blir mogen på en gång, utan varar en längre tid. Planteras stickelbärsbuskar på ett sådant af gamla träd omgifvet kvarter, böra de gula och röda sorterna sättas i midten, emedan de fordra mera sol för att få behörig smak och mogna, än de hvita och gröna. De hvita egna sig särdeles för skuggigare platser, der de kunna uppnå fullkomlig välsmak; de gröna blifva deremot ej rätt goda der skuggan är stark, men kunna åtminstone begagnas omogna till kokning. På mycket skuggiga platser fortkomma sura körsbär, svarta vinbär och hallon, äfven hvita och röda vinbär kunna växa skuggigt. Alla bärfrukt fordra en viss fuktighet. Om

svarta vinbär är det redan sagdt och detsamma gäller i viss mån om de röda och hvita vinbären, hvilka på torra platser förlora löfven i förtid och få sammankrumpna bär. I jemförelse med vinbären fortkomma stickelbär på torrare lägen; smultron och hallon vantrifvas lika mycket på sur, som på mycket torr grund.

Beträffande prydnadsväxter få vi inskränka oss till några få anmärkningar. Ömtåliga träartade löffällande växter (t. ex. Valnötträd, Amorpha, vissa Cytisus, Robinia m. fl.) skola endast planteras på torr, lätt, föga näringsrik jordmån, med ett soligt och varmt läge. Vilket

för sådane växters hårdighet är att de fullbordat sitt växtlopp före vinterns ankomst och fått hvad man kallar moget trä eller m. a. o. att årets vedlager är utbildadt. Detta befrämjas af lätt jord, samt varmt och torrt läge, hvarå växtligheten inträder tidigare och uttorkningen på sommaren orsakar att den tidigt afslutas, hvaremot på ett sankt och kallt läge växtligheten inträder senare och i följd af den ymnigare fuktigheten fortvarar så länge, att trädet, stående i full växtlighet vid vinterns ankomst, bortfryser, i det att frosten sönderspränger den saftuppfyllda barkens kär. (Forts.)

Öfversigt öfver trädgårdsgöromålen i november månad.

Köksväxtodlingen.

Såning af köksväxtfrön. Atskilliga sorter af köksväxter, såsom morötter, palsternackor, lök, persilja, scorzonera, halfrerötter, cikoria och dill, sås stundom med god fördel i denna månad, i synnerhet på lättare, torrare jordmån. På styf lerjord visar sig höstsåning deremot mindre fördelaktig, emedan sådan jord i hög grad sammanklibbas under vintern och tillhårdnar sedan så mycket under våren och sommaren att dels de unga plantorna få svårt att taga sig upp och dels att växternas rötter få svårt att kunna behörigen utveckla sig. Jordstycket som man på hösten ämnar beså, gräfves och krattas på vanligt sätt, hvarefter gångar och fåror uppdragas. Sjelfva sådden bör man deremot helst uppskjuta till dess jorden börjar tillfrysa eller till och med tills den redan tillfrusit. Har man lös, ofrusen jord inomhus i beredskap att täcka fröen med, kan man när som helst under vintern bortskotta snön i händelse marken är snöbetäckt och verkställa sådden. Sådden kan alltså ske hur sent som helst, men får deremot icke verkställas så tidigt att fröen gro redan på hösten. Fördelen af höstsådd är att höstsådda växter bli tidigare matnyttiga än de som sås på våren.

Diverse arbeten. Sådana arbeten som uppräknades för förra månaden men då möjligen icke blefvo verkställda, verkställas i stället nu, i den mån väderleksförhållandena medgifva.

Fruktodlingen.

Fruktträds befriande från mossa. Fruktträd som stå skuggigt, magert och surt, äfvensom i gräsvallar och följaktligen icke trifvas, bli vanligen öfvervuxna med mossa. Har man tillfälle att aflägsna de orsaker som framkallat mossan, d. v. s. bortskaffa de föremål som skugga, uppgräfvade gräsvallarne och gödsla träden, samt tillika ändamålsenligt beskära dem, försvinner mossan efterhand af sig sjelf. Vill man direkt bortskaffa den sker detta lämpligast genom att under en klar dag bestryka träden med kalk utrörd i vatten, eller vid fuktig väderlek borttaga den, med en begagnad skarp qvast. Att grundligt, t. ex.

genom djupa täckta diken, torrlägga en gammal fruktträdgård, har erfarenheten deremot visat vara i hög grad skadligt för de gamla träden, hvilka icke sällan efter en dylik åtgärd dö ut. Öfver huvud medför hvarje alltför hastigt ombyte, om det ock är till ett bättre, till en början sina olägenheter. Sålunda händer det att gamla i hög grad mossbelupna träd, hvilka blifvit befriade från sin mossbetäckning, till följe deraf tagit skada både af solbadd och köld.

Diverse arbeten. Man bör efterse om fruktträd som stå på starkt sluttande platser erhålla tillräcklig höstmust, ty icke sällan afrinner regn och snövattnen under dylika lokalförhållanden, utan att tränga ned i jorden. Finner man derföre, genom att gräfvat ett hål i jorden, att denna på djupet är torr, måste man uppkasta flera smärre diken omkring trädet, så placerade, att de kvarhålla nederbörden. Planteringsarbeten bör man heldre uppskjuta till våren, än verkställa nu. För öfrigt hänvisas till föregående öfversigt.

Landskapsträdgården.

Diverse arbeten. Bortkrattning af löf m. m. d. verkstalles sedan löfvet affallit och så länge marken är bar. Buskpartier som blifvit för täta, gallras. Gamla gräsplaner omgräfvade eller omplöjas. Vid alla exemplar af träd- eller buskväxter, som fordra täckning och som äro för höga att täckas med pålagd granis och icke heller låta nedböja sig, nedsättas stadiga störrar. När kölden sedan blir mera skarp i denna eller nästa månad verkstalles täckningen, helst sålunda att halm eller ännu bättre rör anbringas omkring exemplaren i stående ställning och ombindes med pilvidjor.

Blomsterodlingen.

Såning af frön. Frön af *reseda*, *riddarsporrar*, *vallmo*, *Clarkia*, *Ibiris* och många andra kunna nu med fördel utsås på kalljord. De utsås i nygräfd och nykrattad jord och myllas genom att helt grundt krattas ned.

Täckning af ömtåliga växter. Stamtörnrosorna nedböjas tätt intill marken och fastsättas med tråkrokar. På detta sätt få de ligga tills kölden

börjar bli skarp och kälan nedträngt några tum i marken. De täckas då med myrstack, linskäfvor, mossor o. d. och derofvanpå med granris, på det att de förstnämnda ämnena icke måtte blåsa bort. Öfriga ömtåliga blomsterväxter täckas äfven med mossor e. d. om de äro mer ömtåliga,

tall eller granris om de äro mindre ömma. Täckningen företages icke gerna förr än kälan nedträngt några tum djupt, och de växter, som icke fördraga så pass mycken köld, lönar det icke heller gerna att låta stå på kalljord öfver vintern.

Kortare uppsatser och notiser.

Upsala trädgårdssällskaps sjunde höstutställning, egde rum den 17—20 sistlidne september. Oaktadt sommarens för trädgårdsväxter mindre gynnsamma väderlek var dock utställningen särdeles rik och vacker och vida utöfver hvad man på förhand hade vägat hoppas. Anordningen af det hela, som var särdeles smakfull, gjorde all heder åt anordnarna hvilka voro direktör Pettersson, direktör Wallin, apotekare Andberg, trädgårdsmästarna Sköldström från Tunaberg, Pettersson från Rosendal, Barklund från Upsala, kommissarien Boggiano och källarmästaren Mellgren. Till priser hade länets hushållningssällskap anslagit 100 rdr rmt och egde trädgårdssällskapet dessutom en behållning från förra årets utställning af 18 rdr rmt. Följande närmare redogörelse meddela vi efter Upsalaposten.

Bland utställarna utmärkte sig herr Berg från Eka med den största samlingen. Trädgårdsmästaren Zetterström från Wijk hade utställt särdeles vackra krukväxter och Almgren från Rånäs likaledes utmärkt vackra drifhusfrukter. Direktör Wallin hade utställt en stor och praktfull pyramid af Dahlier med namn på hvarje särskild sort. Särskildt loford förtjena herrar trädgårdsmästare för den skicklighet och omtanke, hvarmed de förstått under den ofta långa och besvärliga transporten såväl land- som sjöväg hitföra sina saker i så oskadadt och godt skick, som händelsen varit vid alla dessa expositioner.

Baron Hermelin på Noor hade äfven denna gång, såsom alla föregående år, visat sällskapet den vilviljan att på ett särdeles framstående sätt af sina rika förråder pryda dess utställning.

Fru Fredrique Söderman hade utställt ett parti konstgjorda blommor, som utvisade en till sin höjd drifven konstfärdighet och naturtrohet.

Utställningen har af allmänheten varit ganska talrikt besökt, såsom den och i fullt mått förtjenade, och bidrog herr Dillström med sitt skickliga kapell ej minst till trefnaden under eftermiddagarna.

De pris, som utdelades voro:

för *köksväxter*: 1:sta priset, 1 carolin och 1 specie, tillföll trädgårdsmästarna Berg från Eka och Lundin från Hospitalet; 2:dra priset, 1 carolin, trädgårdsmästarna Zetterström från Wijk, Johansson från Trädgårdsföreningen i Upsala, Berggren från Ultuna, Almgren från Rånäs och Thunström från Sätuna; 3:dje priset, 1 specie, trädgårdsmästarna Wikholm från Fruberg, Carlsson från Österby i Ålands socken, Sköldström från Tunaberg och Pettersson från Rosendal;

för *trädfrukt*: 1:sta priset, 1 carolin, tillföll bagaren C. Åberg i Upsala; 2:dra priset, 1 specie, trädgårdsmästarna Pettersson från Wårdsätra och Ljunggren från Skokloster. Ett andra pris tilldömdes äfven länets trädskola, men hvilket pris återlemnades, då denna inrättning ej ansåg sig böra uppträda som täflande;

för *drifhusfrukter*: 1:sta priset, 1 carolin, tillföll trädgårdsmästaren Löfgren från Österby bruk; 2:dra priset, 1 specie, trädgårdsmästarna Almgren från Rånäs och Ljunggren från Skokloster;

för *blommor*: 1:sta priset, 1 carolin, tillföll trädgårdsmästaren Gotschalk från Hillersjö och direktör Wallin från Upsala. Genom särskildt beslut utdelades följande extra pris: $\frac{1}{2}$ specie åt trädgårdsmästaren Wennström från Upsala, $\frac{1}{2}$ specie åt trädgårdsmästaren Winqvist från Upsala, $\frac{1}{4}$ specie åt drängen Lindroth från Engelbrechtska gården i Upsala, samt $\frac{1}{4}$ specie åt kullan Anna Jugos Persdotter vid trädgårdsföreningens fält i Upsala.

Huru skall namnet på det växtslägte hvartill **äpple- och päronträdet hör, skrivas?** Under de senare åren har en och annan tysk författare börjat att skriva *Pirus* i stället för *Pyrus* då fråga är om växtslägtet med detta namn, under föregifvande att det sistnämnda skrifsättet är oriktigt. Det är emellertid bekant hurusom tyskar vanligen uttala *y* som *i*. De säga t. ex. gerna Babilon, Tyskland, tisk, i stället för Babylon,

Tyskland, tysk o. s. v. då de skola uttala dylika namn och det är således alldeles gifvet att det förefaller tyskar bättre att säga *Pirus* än *Pyrus*. Men oss synes det som det för svenskar icke skulle förefinnas skäl att tillägna sig detta tyskarnes stafningssätt för detta namn; åtminstone må vi trädgårdssodlare bida dermed tills vi få se hur våra botaniska författare komma att skriva det. Men det är icke allenast i detta namn *y* utbytes mot *i*, utan äfven i åtskilliga andra, och det har till och med redan börjat äfven hos oss. Så skrives stundom *Fagus silvatica*, *Pinus silvestris*, o. s. v. i stället för *sylvatica*, *sylvestris*. Det förefaller emellertid oss att icke vara Linné's landsmän synnerligen värdigt att utan vidare eftertanke i dylika fall imitera tyskarne, ty börjar man bara på, så kommer det nog slutligen att heta *Amigdalus*, *Corilus*, *Cytisus*, *Licium*, *Symphoria*, *Siringa* o. s. v. eller så som tyskar gerna vilja uttala dessa namn, i stället för *Amygdalus*, *Corylus*, *Cytisus*, *Lycium*, *Symphoria*, *Syringa*. Bruket att skriva *Pyrus* — vi ha hos gamla författare från 1600-talet till och med sett namnet stavadt *Byrus* men icke *Pirus* — är åtminstone minst 200 år gammalt och då förefaller det åtminstone oss som vore det tillräckligt gammalt och häfdvunnet för att kunna och böra bibehållas.

Skaraborgs läns trädgårdsförenings årsberättelse. Berättelse öfver förvaltningen af Skaraborgs läns trädgårdsförening under tiden från den 1:sta augusti 1868 till samma dag innevarande år, har bestyrelsen öfver nämnde förening härmed äran afgifva. Det är den 12 årsberättelsen sedan föreningens stiftelse, som skedde den 16 september 1856.

Föreningens bemödanden att sprida häg och kunskaper i trädplantering och trädgårdsskötsel inom länet, samt att genom anläggandet af egna trädskolor bereda tillgång på sådana växter som för orten företrädesvis kunna vara begärliga, underlätta anläggandet af trädgårdar, parker, skydds- och häckplanteringar m. m. der sådana, af bristande tillgång på tjenliga plantor, hittills utblifvit, har under de 13 år som föreningen verkat, ingalunda varit ett fruktlöst arbete. I alla riktningar närmast den stad der föreningens trädgårdsanläggningar blifvit bofaste synas framträda tydligare med hvarje år spåren af föreningens tillvaro och grannskap. Hägen för uppdragandet af trädgårdsalster har nämligen, genom den lätthet hvarmed frön eller plantor numera kunna anskaffas, blifvit så allmän att knappast någon landtjärd eller backstuga finnes i trakten der icke något slag af växter från föreningens trädgård blifvit odlade, och vid de tidigast gjorda fruktträdsplanteringarne har redan frukt kunnat sköras. Af vissa slag af växter har efterfrågan varit större än tillgångarne och då föreningens trädskolor icke lemna utrymme till uppdragning genom frö af hvarje växtslag i synnerligt stor skala, samt dess jordmän af styf lera icke heller befunnits fullt tjenlig för hvilken frösädd som helst, har bestyrelsen, under sistförflutna året, genom arrende af jord i trädgårdens grannskap förskaffat sig lämplig plats för uppdragning af barrträd, hvilken åtgärd bestyrelsen desto heldre vidtagit, som länets behof af barrträdplantor för skogsodling icke kunnat erhållas till det belopp som motsvarat konsumtionen, utan måst anskaffas från aflägsnare orter, hvaremot föreningen påräknar att genom denna odling inom några få år kunna producera plantor till skogsplanteringar vida utöfver hvad som inom länet torde komma att användas.

Föreningens växter utgjorde vid förra årets slut 181,477. Under året äro förökade genom frösädd: 16,400; genom sticklingar: 15,165; genom inköp: 19,702 och genom frösädd i föreningens skogsplanteringshage: 63,000, summa 114,267.

Under året äro växtföräden derjemte *fjörminskade*: genom försäljning med 25,163; utdelade till föreningens ledamöter: 2,881; till folkskolor, som äro föreningens ledamöter: 54; till folkskolor och på hushållningssällskapets bekostnad: 3,070, summa 31,172.

Genom ympning eller okulering hafva cirka 500 frukt- och 100 parkträd blifvit förädlade.

Årets förökningar genom frösädd och sättqvistar hafva lyckats utmärkt väl, hvaremot de för förra året, dels genom torra under sommaren, och dels genom barvinter och jordens vexlande frysnings och upptining under vintern, till icke så ringa del gått förlorade. Under innevarande sommar hafva vissa träd varit hårdt angripna af bladlöss, hvilka isynnerhet mycket skadat årets ympar och okulager.

Deremot hafva de yttre förhållandena visat sig särdeles fördelaktiga för de under våren *omplanterade* växterne. Det är nämligen nödvändigt att sådana växter, som äro beräknade för försäljning eller utdelning, hvart 3—5 år omplanteras, emedan deras rötter i annat fall utbildas i så få och grofva grenar, att de icke tåla omflyttning. Under året hafva cirka 50,000 telningsar till buskar och träd blifvit omplanterade, bland hvilka högst få gått förlorade.

Bland rön och försök, som under året blifvit utförda, torde böra nämnas förökning af *cydonia japonica* genom rotbitar. Då äldre exemplar af denna växt blifvit uppgrädda till försäljning hafva de vid upptagningen afgrädda rotbitarne tillvaratagits, afskurits i tumslånga bitar och planterats i kruka, med rotbitarnes öfre ändar i jordbrynet, hvarefter de vårdats såsom vanliga stiecklingar. Försöket har krönts med den framgång, att halva antalet rotbitar redan har utväxta bladskött.

Våren 1865 utsåddes ett parti frö af vanliga hallon och redan samma år visade sig deraf ett stort antal plantor, som förlidet år buro frukt i riklig mängd af varieteter.

Bland dessa finnas flera som både till form, storlek och angenäm smak kunna fullt täfla med de under de senare åren från Belgien och Frankrike till vårt land införskrifne utmärktare sorterna.

Att uppdragning af kulturväxter genom frö ofta ger ett rikt utbyte af varieteter, har äfven visat sig vid uppdragning af potatis genom frösädd. Ett härmed under förlidet år verkställt försök, har icke endast gifvit en god skörd af ganska stor potatis, utan äfven till färg, form och öfriga egenskaper mycket olika sorter. De mera utmärkta slagen hafva i vår blifvit utplanterade för vidare odlingsförsök.

Föreningens verksamhet såsom läroanstalt för kostnadsfri undervisning i trädgårdsskötsel till personer som för yrket visa falenhet, har fortgått allt sedan föreningens stiftelse och visat ett i allmänhet godt resultat, ither att rätt många af föreningens elever vunnit tjänst såsom trädgårdsmästare och i deras nya anställning förvärfvat sig goda vitsord. Under året hafva 6 elever varit i föreningens tjänst anställda.

Dessutom har föreningens trädgårdsmästare, hr M. R. Hjertstedt, varit anställd såsom lärare i trädgårdsskötsel vid stiftets seminarium för bildandet af lärarinnor och i denna egenskap meddelat undervisning åt 67 elever.

Bestyrelsen utgöres för det närvarande af undertecknad såsom ordförande och såsom ledamöter: lektorn m. m. Alander, löjtnant W. Granfelt, apotekare E. Segerberg och lektor m. m. N. E. Forssell, samt såsom suppleanter: borgmästare A. P. Trybom och major Frölich. Föreningens skattmästarebefattning har tills början af innevarande år skötts af apotekaren Segerberg, samt derefter af majoren och riddaren Frölich; sekreterarebefattningen allt sedan föreningens stiftelse af lektor Forssell.

Föreningens ledamöter utgöra vid pass 250, hvilka hvardera erlägga en årsafgift af 2 rdr rmt, mot rättighet att ur föreningens trädgård erhålla växter till lika värde med årsafgiften.

Skara den 2 augusti 1869.

Nils v. Hofsten.

N. E. Forssell.

Om Mullpudrett. Latrinspillningen kan beredas till pudrett med tillsats af mull- eller dyjord. På landet, der man utan stora transportkostnader har tillgång på torf- eller dyjord, är det särdeles ändamålsenligt att af latrinspillningen göra mullpudrett genom att dagligen blanda denna spillning med en tillräcklig mängd torr och pulverformig mullrik jord. Inblandningen bör ske dagligen, medan latrinspillningen ännu är färsk, och jorden tillsätts i så stor mängd, att massan blir torr och pulverformig. Genom att sålunda behandla latrinspillningen tillgodogöras alla dess delar, så väl efter de fasta som de flytande exkrementerna. Mulljorden, som härvid begagnas till torkningsämne, upptager latrinen samt bidrager genom sin egen mullhalt att öka åkerjordens bördighet, befordra dess vittring, förhöja dess förmåga att insupa fuktighet o. s. v. — Mullpudretten eller mulllatrinkomposten är — i korthet sagdt — ett förträffligt gödnings-

ämne, som bidrager att underhålla jordens mullhalt och inverkar derigenom högst väsentligt på åkerjordens egenskaper, såsom på samma gång ökande växtnäringförrådet och derjemte förbättrande jordmånen fysikaliska beskaffenhet. — Öfverallt på landet, der man kan bereda mull-latrinkomposter eller mullpudrett, bör man begagna sig deraf för att sålunda varaktigt förbättra åkerjorden och öka hennes bördighet. Men den sålunda beredda gödseln tål ej lång transport, och förenämnda beredningssätt af mullpudrett lämpar sig ej för städerna, der mera koncentrerade inblandningsämnen måste begagnas och utan hvilka användande den beredda pudretten skulle blifva allt för skrymmande samt oafsättlig till på något afstånd belägna orter.

Mullpudrettens värde kan väsentligen höjas genom tillsats af bennmjöl, aska och kolstybb, hvilka hvar för sig äro af stort värde såsom gödningsämnen, samt använda i mullpudretten göra densamma till ett särdeles värderikt gödselpreparat. Kolstybben verkar härvid synnerligen välgörande, såsom bindningsmedel för pudrettens flytliga delar och derjemte befordrande en kraftigare rotbildning samt i sammanhang dermed en frodigare växtlighet hos de plantor, för hvilka en sådan gödning användes. (Kongl. Landtbruks-Akademiens tidskrift.)

Annonser.

Åstundas köpa ett större parti rotskott af klarbär af den större, bättre sorten, och ett mindre parti rotskott af vanliga bruna syltkörsbär. Anbud åtföljda af uppgift om pris, samt tillförlitliga garantier för sorternas äkthet, om leverering af dylika rotskott, insändas till Redaktionen af Tidning för trädgårdsodlare. Upplysningssvis nämnes att rotskotten helst böra vara små eller af 1—3 fots höjd; samt att smärre partier äfven emottagas.

På Adolf Bonniers förlag har nyss utkommit och finnes att tillgå i dess bokhandel (Bazaren å Norrbro) samt hos öfriga bokhandlare:

Handledning vid Blomsterodling i Boningsrum

af N. J. Ericsson,
Direktör för trädgården vid Haga. R. W. O.
Andra genomsedda och tillökade upplagan.
Med 14 stentryck.
Pris 2 rdr.

På Sigfrid Flodins förlag:

Trädgårdsbok

för
Folkskolor och landtmän
af
E. Lindgren.

Med 79 träsnitt i texten.
Tredje omarbetade och tillökade upplagan.
Af Kongl. Landtbruks-Akademien belönad med dess större
silfvermedalj.
Pris 1 rdr rmt.

E. Wilh. Tjäders Fröhandel är n:o 1 Stora Nygatan 1 trappa upp, midt emot Elektriska Telegrafstationen.

Kataloger såväl öfver Frö som Trädskolealster och Dahlier utdelas gratis.

Innehåll:

Odling af fruktträd i krukor under glas. — Några iakttagelser rörande trädgårdsodling, gjorda i Köpenhamn. (Slut.) — Ett ord om den botaniska undervisningen i Sverige. — Lokala förhållandens inflytande på trädgårdsväxternas fortkomst. (Forts.) — Öfversigt öfver trädgårdsgöromålen i november månad. — Upsala trädgårdssällskaps sjunde höstutställning. — Huru skall namnet på det växtsläkte hvartil äpple- och päronträdet hör, skrivas? — Skaraborgs läns trädgårdsförenings årsberättelse. — Om mullpudrett.

STOCKHOLM, SIGFRID FLODINS BOKTRYCKERI, 1869.